Lieta Nr. A42598607
A1300-09/22

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 6.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese T.Jefremova,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *G.S.* un atbildētājas - Rīgas Domes pārstāvei *L.S.* un cietušās – *M.J.* pārstāvim *I.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu par *G.S.* (personas kods – */personas kods/*) sūdzību par Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2007. gada 17. jūlija lēmuma Nr.D57 25-20 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007. gada 10. aprīlī *G.S.* (turpmāk arī – pie administratīvās atbildības sauktā persona) rakstiski brīdināja *M.J.* (turpmāk – cietusī) norādot, ka sakarā ar avāriju dzīvoklī Nr.14, ūdens piegāde cietušās dzīvoklī ir pārtraukta līdz avārijas novēršanai. Brīdinājumā norādīts, ka nepieciešama ūdens stāvvada pilna nomaiņa. Papildus brīdinājumā minēts, ka cietušajai ir parāds par īri Ls 146,74 apmērā.

2007. gada 20. jūnijā Rīgas pilsētas Īres valdes locekle *I.B.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VĪ-07-82-vu *G.S.* par to, ka cietušajai dzīvoklī netiek nodrošināts pamatpakalpojums – aukstā ūdens padeve. Pārkāpumam ilgstošs raksturs.

2007. gada 17. jūlijā Rīgas domes Administratīvā komisija pieņēma lēmumu Nr.D57 25-20 (turpmāk – Lēmums), ar kuru nolēma saukt *G.S.* pie administratīvās atbildības piemērojot naudas sodu 150 Ls apmērā. Lēmums pamatots ar tālāk minēto.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 150^3. pants paredz administratīvās atbildības iestāšanos namsaimniekam gadījumā, ja tas nenodrošina pamatpakalpojumu sniegšanu īrniekam. Kā izriet no nama Rīgā, */adrese/* īrnieces paskaidrojumiem, namam nav nodrošināta ūdens padeve.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 31. augustā saņemta sūdzība par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2007. gada 17. jūlija lēmumu Nr.D57 25-20.

Sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Lēmumā norādīts, ka par lietas izskatīšanas laiku un vietu pie administratīvās atbildības sauktajai personai paziņots, kaut gan faktiski nekādu paziņojumu pie administratīvās atbildības sauktā persona nav saņēmusi un tāpēc arī nav varējusi sniegt paskaidrojumus šajā lietā. Līdz ar to, ir pārkāpts Administratīvā procesa likuma 14^1. pants, kas nosaka procesa dalībnieka tiesības izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus.

[2.2] LAPK 150^3. pants paredz atbildību namsaimniekam, ja tas nenodrošina pamatpakalpojuma sniegšanu īrniekam. Atbildētāja nav objektīvi novērtējusi lietas apstākļus, jo tās rīcībā nav bijusi nepieciešamā informācija, kuru varētu sniegt pie administratīvās atbildības sauktā persona, ja būtu uzaicināta uz sēdi.

[2.3] Ūdensvadu stāvoklis namīpašumā Rīgā, */adrese/* ir avārijas stāvoklī un to nav iespējams uzlabot, jo minētā nama iedzīvotāju parāds uz 2007. gada 1. maiju bija Ls 5045,75 un pie administratīvās atbildības sauktajai personai personīgi nav tādu līdzekļu, lai varētu šo remontu veikt.

[2.4] Neskatoties uz to, ka likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11^3.panta septītā daļa nosaka, ka izīrētājs nav tiesīgs nesniegt pamatpakalpojumus tikai gadījumā, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu, pie administratīvās atbildības sauktā persona ir nodrošinājusi nama iedzīvotājiem iespēju saņemt ūdeni no kopējā krāna nama pagalmā.

[2.5] Par konkrētajiem apstākļiem tika brīdināti visi nama iedzīvotāji un tiem tika piedāvāts noslēgt attiecīgu līgumu par ūdens patēriņu. Divpadsmitā dzīvokļa īrniece *M.J.* atteicās šo līgumu noslēgt. Arī 2007. gada 20. jūnijā Īres valdes pārstāvju klātbūtnē pie administratīvās atbildības sauktā persona piedāvāja *M.J.* izmantot kopēju krānu nama pagalmā, bet *M.J.* noraidīja piedāvājumu.

[2.6] Uz 2007. gada 1. maiju *M.J.* bija parāds par dzīvokļa īri un pārējiem pakalpojumiem Ls 341,60 apmērā. Tā kā *M.J.* ir parāds par pamatpakalpojumiem, pie administratīvās atbildības sauktajai personai nav pienākums viņai tos sniegt, tāpēc nepamatots ir atbildētājas lēmums uzlikt par pienākumu atjaunot ūdens padevi nama Rīgā, */adrese/* īrniekiem.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 10. oktobrī saņemts paskaidrojums par sūdzību. Iestāde sūdzību neatzīst, balstoties uz Lēmumā izteiktajiem argumentiem, papildus paskaidrojot, ka nevar piekrist pie administratīvās atbildības sauktās personas izteiktajam apgalvojumam, ka persona nav informēta par lietas izskatīšanas vietu un laiku, jo, kā izriet no Rīgas pilsētas Īres valdes 2007. gada 20. jūnijā sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola Nr.VĪ-07-82-vu, pie administratīvās atbildības sauktā persona ir piedalījusies tā sastādīšanā un lūgusi iekļaut paskaidrojumu par radušos situāciju. Tātad, persona ir

zinājusi, ka attiecībā pret viņu ir uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība.

Izsaukums (Nr.AK-07-613-pi) ierasties uz komisijas sēdi 2007. gada 3. jūlijā tika nosūtīts pie administratīvās atbildības sauktajai personai ierakstītā pasta sūtījumā. Ņemot vērā to, ka LAPK un Administratīvā procesa likumā nav ietverts iestādes izsaukuma uz sēdi jēdziens, kā arī brīdis, ar kuru ir uzskatāms, ka adresāts ir informēts par sēdes norises laiku un vietu, komisijas saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 17. panta otro daļu uzskata par iespējamu ar analoģijas metodi iztulkot Administratīvā procesa likuma 135. panta trešo daļu un attiecināt to arī uz iestādi, konkrēti komisiju. Tādējādi ir uzskatāms, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona ir informēta par sēdes norises vietu un laiku savlaicīgi.

Pie administratīvās atbildības sauktā persona norāda, ka ūdensvadu stāvoklis namīpašumā Rīgā, */adrese/* ir avārijas stāvoklī. Atsaucoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11^3. panta septīto daļu, kura pie administratīvās atbildības sauktajai personai dod tiesības nesniegt pamatpakalpojumus gadījumā, ja īrniekam ir parāds par pamatpakalpojumiem. Atbildētājas ieskatā, apstāklis, ka ūdensvads ir avārijas stāvoklī nevar kalpot par pamatu ilgstošai pamatpakalpojumu nesniegšanai īrniekam, jo saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 40. panta nosacījumiem, tieši izīrētāja pienākums ir atbildēt par dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju bojājumiem, kas radušies mājas vispārējās nolietošanās rezultātā.

[4] Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības sauktā persona uzturēja iesniegto sūdzību, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

[5] Rīgas Domes pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina un uzskatīja par nepamatotu. Cietušās pārstāvis pauda viedokli, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas darbībās pamatoti ir konstatēts LAPK $150.^3$panta pārkāpums.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzība ir noraidāma.

[7] Lietā konstatēti šādi lietas izspriešanai būtiskie faktiskie apstākļi.

[7.1] 1997.gada 17.septembrī ir noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums starp *G.S.* un *M.J.*, ar kuru *M.J.* ir izīrēta dzīvojamā telpa Nr.12, */adrese/*, Rīgā (lietas 80.-82.lapa). Lietā nepastāv strīds, ka Lēmuma

pieņemšanas brīdī minētais īres līgums bija spēkā.

[7.2] 2005. gada 12. septembrī būvinženieris-būvuzraugs *I.P.* (būvprakses sertifikāts Nr.20-1505) pēc ūdens notekcauruļu, apkures sistēmas cauruļu, lietus ūdens ārējo cauruļu, kā arī saimniecības iekšējās kanalizācijas stāvokļa apsekošanas Rīgā, */adrese/* secināja, ka ūdensvada caurules un apkures sistēmas caurules ir avārijas stāvoklī un tās jānomaina, saimniecības iekšējās kanalizācijas un lietus ūdens ārējās caurules ir darba kārtībā (lietas 18. lapa).

[7.3] 2005. gada 19. oktobrī *G.S.* sagatavoja līgumu par ūdens patēriņu, ar kuru apņemas nodrošināt ūdens piegādi – uzstādīt sanitāro krānu. Namīpašuma */adrese/*, Rīgā dzīvokļu īrnieki nav piekrituši augstāk minētajam līgumam (lietas 17. lapa).

[7.4] 2007. gada 10. aprīlī *G.S.* sagatavoja rakstisku brīdinājumu *M.J.*, kurā informēja, ka sakarā ar avāriju dzīvoklī Nr.14 ūdens piegāde *M.J.* dzīvoklī ir pārtraukta līdz avārijas novēršanai (lietas 10. lapa).

[7.5] 2007. gada 20. jūnijā Rīgas pilsētas Īres valdes locekle *I.B.*, juriste *I.V.* veica vizuālo apsekošanu */adrese/* 12. dzīvoklī, pamatojoties uz *M.J.* iesniegumu. Vizuālās apsekošanas aktā konstatēja, ka aukstā ūdens padeve dzīvoklī nav ne virtuvē, ne tualetē, ne dušas telpā (lietas 40. lapa).

[7.6] 2007. gada 20. jūnijā Rīgas pilsētas Īres valdes locekle *I.B.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VĪ-07-82-vu *G.S.* par to, ka dzīvoklī */adrese/* nav nodrošināts pamatpakalpojums-aukstā ūdens padeve. Pārkāpumam ir ilgstošs raksturs (lietas 7. lapa).

[7.7] 2007. gada 3. jūlijā Rīgas domes Administratīvā komisija sagatavoja izsaukumu uz sēdi Nr.AK-07-613-ap *G.S.* Izsaukumā *G.S.* tika lūgts 2007. gada 17.jūlijā ierasties uz Rīgas domes Administratīvās komisijas sēdi, kurā tiks izskatīts 2007. gada 20. jūnijā *G.S.* sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.VĪ-07-82-vu (lietas 35. lapa).

[7.8] 2007. gada 17. jūlijā Rīgas domes Administratīvā komisija pieņēma lēmumu Nr.D57 25-20, ar kuru nolēma saukt *G.S.* pie administratīvās atbildības piemērojot naudas sodu 150 Ls apmērā (lietas 5. lapa).

[8] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds, vai Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2007.gada 17.jūlija lēmums Nr.D57 25-20, ar kuru nolēma saukt *G.S.* pie administratīvās atbildības par LAPK $150.^3$ panta pārkāpumu piemērojot naudas sodu 150 Ls apmērā, ir tiesisks un pamatots.

[9] Saskaņā ar LAPK $150.^3$ pantu par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, uzliek naudas sodu līdz piecsimt latiem.

Tātad, administratīvo atbildību par LAPK 150.^{3} panta pārkāpumu var piemērot dzīvojamās telpas izīrētājam, ja viņš nenodrošina pamatpakalpojumu sniegšanu, ja likums nosaka viņam pienākumu sniegt šādus pamatpakalpojumus.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks:

1) pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana);

2) papildpakalpojumi, par kuru sniegšanu izīrētājs un īrnieks vienojušies dzīvojamās telpas īres līgumā (karstais ūdens, gāze, elektrība, garāža, autostāvvieta u.c.) un no kuriem īrnieks var atteikties, divas nedēļas iepriekš rakstveidā brīdinot izīrētāju.

Saskaņā ar minētā panta septīto daļu izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Šā noteikuma neievērošanas gadījumā izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs atlīdzina īrniekam nodarītos zaudējumus.

Tādējādi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmā un septītā daļa nosaka izīrētājam pienākumu sniegt aukstā ūdens piegādes pakalpojumu, ja vien īrniekam nav šī pakalpojuma apmaksas parādu.

[10] Tiesa pārbauda, vai patiess ir konstatējums, ka uz 2007. gada 20. jūniju pie administratīvās atbildība sauktā persona ilgstoši nepiegādāja cietušajai auksto ūdeni viņas īrētajā dzīvojamajā telpā Nr.12, */adrese/*, Rīgā.

Tiesa konstatē, ka 2007. gada 10. aprīlī *G.S.* sagatavoja rakstisku brīdinājumu *M.J.*, kurā informēja, ka sakarā ar avāriju dzīvoklī Nr.14 ūdens piegāde *M.J.* dzīvoklī ir pārtraukta līdz avārijas novēršanai (lietas 10. lapa).

Rīgas pilsētas Īres valdes locekles *I.B.*, Rīgas pilsētas Īres valdes juristes *I.V.*, cietušās un pie administratīvās atbildības sauktās personas parakstītajā 2007.gada 20.jūnija aktā ir konstatēts, ka */adrese/* dzīvoklī Nr.12 nav aukstā ūdens padeves ne virtuvē, ne tualetē, ne dušas telpās. Īrniece ūdeni saimnieciskajām vajadzībām nodrošina, pienesot 3l pudelēs (izvietotas kādas 10 pudeles). Krānā karstais ūdens pieejams. *G.S.* ir lūdzis ierakstīt aktā, ka īpašnieks ir nodrošinājis aukstā ūdens padevi pagalmā (lietas 40.lapa).

Rīgas pilsētas Īres valdes locekles *I.B.* sastādītajā 2007.gada 20.jūnija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.VĪ-07-82-vu *G.S.* ir lūdzis ierakstīt, ka viņš ir nodrošinājis aukstā ūdens padevi pagalmā, par

ko īrniece ir atteikusies parakstīties. Dzīvoklī aukstā ūdens padevi nav iespējams nodrošināt bojātās ūdens sistēmas dēļ (lietas 7.lapa).

2007. gada 25. maijā *M.J.* sagatavoja iesniegumu Rīgas domes Īres valdes priekšsēdētājam, kurā informēja, ka 2007. gada 4. maijā mājas īpašnieks *G.S.* atslēdza aukstā ūdens piegādi *M.J.* dzīvoklī (lietas 41. lapa).

Tiesa konstatē, ka 2007.gada maijā un jūnijā izrakstītajos rēķinos par pārvaldīšanas procesu un komunālo pakalpojumu piegādi (lietas 50.-51.lapa) nav norādīts aukstā ūdens patēriņš vai maksa par aukstā ūdens izmantošanu, savukārt 2007.gada janvāra-aprīļa rēķinos (lietas 24.-27.lapa) ir norādīts aukstā ūdens patēriņš.

Tiesa uzskata, ka augstākminētie fakti apliecina, ka aukstā ūdens piegāde cietušajai kopš 2007.gada 4. maija ir bijusi pārtraukta. Tiesa uzskata, ka ūdens ņemšanas krāna novietošana mājas */adrese/* nama pagalmā nav uzskatāma par aukstā ūdens piegādes nodrošināšanu, jo minētā nama dzīvokļu labiekārtotības pakāpe un komunikācijas paredz to, ka aukstā ūdens piegāde notiek dzīvojamā telpā par ūdensapgādes krānu.

Tiesa uzskata, ka laika periods no 2007.gada 4.maija līdz 20.jūnijam ir uzskatāms par ilgstošu laika periodu, kad pie administratīvās atbildības sauktā persona nenodrošināja cietušajai aukstā ūdens piegādi viņas īrētajā dzīvojamajā telpā. Tiesa uzskata, ka minētais ilgstošais laika periods nav attaisnojams ar remontam nepieciešamo laiku, jo dzīvē gūtie novērojumi liecina, ka ūdens stāvvada nomaiņa vienas kāpņutelpas ietvaros var tikt izdarīta apmēram nedēļas vai divu nedēļu laikā. Tādējādi līdz 2007.gada 20.jūnijam *G.S.* bija iespējams nodrošināt aukstā ūdens padevi cietušās īrētājā dzīvojamā telpā.

Tiesas sēdē *G.S.* apgalvoja, ka 2007.gada 20.jūnija administratīvā pārkāpuma protokola Nr.VĪ-07-82-vu sastādīšanas laikā bija nodrošinājis aukstā ūdens padevi pa stāvvadu, bet tas nenāca pa cietušās īrētajā dzīvojamā telpā esošu ūdens krānu, jo cietušās dzīvojamā telpā esošās ūdensapgādes caurules bija avārijas stāvoklī. Tiesa, ņemot vērā to, ka *G.S.* gan 2007. gada 10. aprīlī vēstulē cietušajai, gan 2007.gada 31.maija vēstulē Rīgas Vidzemes priekšpilsētas izpilddirekcijai (lietas 40.lapa) ir norādījis, ka aukstā ūdens atslēgšanas cēlonis ir ūdens stāvvada stāvoklis, kā arī iepriekš aukstā ūdens padeve ir nodrošināta un bijis iespējams ūdeni saņemt (par to liecina cietušajai izrakstītie un apmaksātie rēķini (lietas 24.-27.lapa), tad tiesa uzskata, ka augstākminētie *G.S.* paskaidrojumi nav uzskatāmi par ticamiem.

No augstākminētā tiesa konstatē, ka uz 2007.gada 20.jūniju *G.S.* ilgstoši nenodrošināja aukstā ūdens piegādi cietušās īrētajā dzīvojamajā telpā */adrese/*.

[11] Tiesa vērtē, pastāvēja likumā noteiktie priekšnoteikumi, kādēļ pie administratīvās atbildības sauktā persona varēja atteikties sniegt aukstā ūdens piegādes pakalpojumu cietušās īrētajā dzīvojamajā telpā.

Kā jau tiesa konstatēja iepriekš, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmā un septītā daļa nosaka izīrētājam pienākumu sniegt aukstā ūdens piegādes pakalpojumus, ja vien īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu.

Tiesa noskaidro, vai cietušajai bija parāds par aukstā ūdens pakalpojumu.

No cietušajai izrakstītajiem rēķiniem par pārvaldīšanas procesu un komunālo pakalpojumu piegādi par 2007.gada janvāra – jūnija mēnesi, tiesa konstatē, ka cietušajai nav parādu par komunālajiem pakalpojumiem, tai skaitā, par ūdensapgādi (lietas 43.-46., 50.-51.lapa).

Tiesa konstatē, ka cietusī nepiekrita *G.S.* ar 2007.gada 1.janvāri noteiktajai dzīvojamās telpas īres maksai – 3,25 Ls/kv.m un maksāja tikai to īres maksas daļu, kurai viņa piekrita, t.i., īres maksu iepriekšējā apmērā Ls - 0,72/kv.m. Savus pamatotus iebildumus īres maksas paaugstināšanai cietusī izteica 2006.gada 1.jūlija vēstulē *G.S.* (lietas 78.lapa). Tādējādi tiesa konstatē, ka starp *G.S.* un cietušo pastāvēja civiltiesisks strīds par īres maksas apmēru, kas bija risināms civilprocesuālā kārtībā, taču tas nevarēja būt par tiesisku pamatu aukstā ūdens piegādes pakalpojuma nesniegšanai cietušās īrētajās dzīvojamās telpās.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka cietušajai nebija parādu par aukstā ūdens piegādes pakalpojumu, tādējādi nepastāvēja likumā noteiktie priekšnoteikumi, kādēļ pie administratīvās atbildības sauktā persona varēja atteikties sniegt aukstā ūdens piegādes pakalpojumu cietušās īrētajā dzīvojamajā telpā.

No sprieduma [10]-[11] punktiem tiesa secina, ka *G.S.* darbībās ir konstatējama LAPK 150.^{3} panta pārkāpuma objektīvā puse t.i. viņš nenodrošināja pamatpakalpojuma – aukstā ūdens piegādes sniegšanu cietušās īrētajā dzīvojamā telpā, lai gan likums noteica viņam pienākumu šīs lietas faktiskajos apstākļos sniegt minēto pamatpakalpojumu.

[12] Tiesa vērtē, vai ir konstatējama pie administratīvās atbildības sauktās personas vaina, nesniedzot cietušajai aukstā ūdens piegādes pakalpojumu viņas īrētajā dzīvojamā telpā Nr.12, */adrese/*, Rīgā.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 40.panta otro, trešu un ceturto daļu izīrētājs nodrošina dzīvojamās mājas (dzīvojamās telpas) uzturēšanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām būvniecības un higiēnas prasībām, kā arī veic dzīvojamās mājas (dzīvojamās telpas) kapitālo remontu. Izīrētājs atbild par dzīvojamās mājas konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju bojājumiem, kas radušies mājas

vispārējās nolietošanās rezultātā. Ja izīrējamai dzīvojamai mājai (dzīvojamai telpai) nepieciešams kapitālais remonts vai arī remonts sakarā ar to, ka dzīvojamā māja (dzīvojamā telpa) neatbilst normatīvajos aktos noteiktajām būvniecības un higiēnas prasībām, izīrētājs un īrnieks var vienoties, ka nepieciešamo remontu veic vai tā izmaksas pilnībā vai daļēji sedz īrnieks. Šādā gadījumā īrniekam ir tiesības uz attiecīgu īres maksas samazinājumu.

No augstākminētā tiesa secina, ka izīrētājs ir atbildīgs par dzīvojamās mājas konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju bojājumiem, kas radušies mājas vispārējās nolietošanās rezultātā.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar 1997.gada 17.septembrī starp cietušo un *G.S.* noslēgto dzīvojamās telpas īres līguma 6.1.5.punktu izīrētājs apņemas savlaicīgi izdarīt ēkas kapitālo remontu, kā arī to kārtējo remontu, kura veikšana neietilpst īrnieka pienākumos.

Tādējādi tiesa konstatē, ka minētais dzīvojamās telpas īres līgums neparedz noteikumu, ka īrniekam ir jāsedz izdevumi, kas ir saistīti ar dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju bojājumiem.

Tiesa konstatē, ka būvinženieris-būvuzraugs *I.P.* 2005.gada 12.septembrī ir sniedzis atzinumu *G.S.*, kurā norādīja, ka pēc *G.S.* iesnieguma ir veikta ūdensvada cauruļu [.] tehniskā apsekošana Rīgā, */adrese/*. Apsekošanas procesā konstatēts, ka ūdensvada caurules un apkures sistēmas caurules ir avārijas stāvoklī un tās ir jānomaina (lietas 18.lapa).

Tiesa konstatē, ka SIA „Rīgas ūdens" 2006.gada 15.martā, pārbaudot *G.S.* sūdzību, ka nav ūdens spiediena, ir konstatējusi, ka *G.S.* piederošajā mājā */adrese/* puse mājas stāvvadu nomainīti, bet otrai puse nav nomainīta un sniedza slēdzienu, ka ir jāmaina stāvvadi (lietas 15.lapa).

No augstākminētā tiesa secina, ka *G.S.* jau vismaz kopš 2005.gada 12.spetembra apzinājās, ka ūdensvada caurules viņam piederošajā mājā Rīgā, */adrese/* ir avārijas stāvoklī un veicama to nomaiņa un *G.S.* apzinājās vai viņam vajadzēja apzināties, ka viņa bezdarbības, nenomainot ūdens stāvvadus, sekas var būt avārijas stāvoklis ūdensapgādē, kura dēļ mājā esošajām dzīvojamām telpām var tikt pārtraukta ūdensapgāde.

Tiesa norāda, ja *G.S.* nebija līdzekļu ūdens stāvvadu nomaiņai, tad pastāvēja arī citi finansēšanas avoti, piemēram bankas aizdevums. Papildus, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 40.panta ceturtā daļa paredz iespēju, ja nepieciešams remonts sakarā ar to, ka dzīvojamā māja (dzīvojamā telpa) neatbilst normatīvajos aktos noteiktajām būvniecības un higiēnas prasībām, izīrētājs un īrnieks var vienoties, ka nepieciešamo remontu veic vai tā izmaksas pilnībā vai daļēji sedz īrnieks. Šādā gadījumā īrniekam ir tiesības uz attiecīgu īres maksas samazinājumu.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa konstatē *G.S.* vainu, nesniedzot cietušajai aukstā ūdens piegādes pakalpojumus viņas īrētajā dzīvojamā telpā Nr.12, */adrese/*, Rīgā.

[13] Ņemot vērā sprieduma [9]-[12] punktos minēto, tiesa secina, ka *G.S.* rīcībā, nesniedzot cietušajai aukstā ūdens piegādes pakalpojumus viņas īrētajā dzīvojamā telpā Nr.12, */adrese/*, Rīgā, ir konstatējams LAPK $150.^3$ panta pārkāpums.

[14] Pie administratīvās atbildības sauktā persona izvirzīja argumentu, ka viņa nav aicināta uz Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2007.gada 17.jūlija sēdi. Tiesa, ņemot vērā Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2007.gada 3.jūlija vēstuli *G.S.* Nr.AK-07-613-1p (lietas 35.lapa) un 2007.gada 5.jūlija pasta sūtījumu sarakstu (lietas 52.lapa), konstatē, ka *G.S.* saskaņā ar LAPK $268.^1$ panta pirmo un otro daļu ir savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, tādējādi tiesa noraida minēto argumentu.

[15] Saskaņā ar LAPK $150.^3$ pantu par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, uzliek naudas sodu līdz piecsimt latiem.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Samērīguma princips nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. (Administratīvā procesa likuma 13.pants). Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

Tiesa konstatē, ka pie administratīvās atbildības sauktajai personai par LAPK $150.^3$ panta pārkāpumu piemērots naudas sods Ls 150 apmērā, kas ir uzskatāms par vidēja apmēra naudas sodu iespējamā naudas soda apmēra ietvaros. Tiesa, ņemot vērā pārkāpuma ilgumu, kā arī faktu, ka karstā ūdens piegāde cietušajai bija nodrošināta, uzskata *G.S.* darbības, ilgstoši nesniedzot cietušajai aukstā ūdens piegādes pakalpojumus viņas īrētajā dzīvojamā telpā, par vidēja smaguma pārkāpumu LAPK $150.^3$ panta pārkāpuma sastāva ietvaros.

Tiesa, ņemot vērā lietas faktiskos apstākļus, pārkāpuma smagumu, uzskata, ka Rīgas Domes Administratīvā komisija ir pareizi izdarījusi

lietderības apsvērumus un piemērotais naudas soda apmērs ir samērīgs atbilstoši izdarītajam pārkāpumam.

[16] Ņemot vērā sprieduma [7]-[15] punktos minēto, tiesa konstatē, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1. punktu, kā arī uz Administratīvā procesa likuma 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas Domes Administratīvās komisijas 2007.gada 17. jūlija lēmumu Nr.D57 25-20, bet *G.S.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009. gada 6. novembrī.

Tiesnese T.Jefremova